

ling paa 200,000 Kr. til et Staaldampskib, som skal sejle mellem Danmark og Grønland og altsaa afløse de mindre Sejlskibe, som nu befare denne Route, og som forhaabentlig vil tilvejebringe en baade hurtigere og sikrere og bedre Forbindelse. Et saadant Skib antages i det hele at ville komme til at koste ca. 400,000 Kr. Der har været en Del Betænkelighed ved at gaa med til at bygge et saadant Staalskib, fordi man ikke vidste, om der ikke var Fare for, at et Staalskib kunde lide større Skade end et Træskib, hvis det blev skruet i Isen. Men det er nu oplyst for Udvalget, at man vil lade dette Skib sejle i de Farvande, hvor der ikke kan ventes en saadan Skruring af Isen, og ikke andre Steder, saaledes at det f. Eks. ikke kommer til Frederikshaab og Julianehaab, hvor Isforholdene frembyde egentlig Fare. Det er endvidere blevet oplyst, at et saadant Staalskib kan assureres for en lige saa billig Procent som et Træskib, og at altsaa kyndige Assurandører ikke ere af den Mening, at det er udsat for større Fare for Tilintetgørelse end et Træskib paa denne Fart. Endvidere foreligger der 4 Erklæringer fra 3 Skibsførere og Skibsinspektør Bonde, som synes at være af en meget beroligende Karakter, og derefter har man ment det rigtigst at tiltræde denne Bevilling.

Med dette Staalskib fare vi saa op til Grønland og tænke lidt paa Forholdene der oppe. I den senere Tid er der fremkommet Rygter om, at den danske Stat skulde have ført Forhandlinger om at sælge Grønland. Disse Rygter ere ganske usandfærdige, og det er saa bekendt, at det ikke vil være nødvendigt at æske nogen Erklæring desangaaende fra den højtærede Regering. Men det vilde dog maa ske; da nu Rygterne ere komne frem, være heldigt, at der blev fremsat en Erklæring om, at vi hverken nu eller nogen Sinde ville afstaa Grønland, en Landsdel, som vi føle os knyttede til som de Nordboer; vi ere, som et andet nordligt Land, der er en Del af os selv, og som vi ikke paa nogen Maade ville skille os af med.

Og saa vil jeg sluttelig tillade mig at bringe paa Tale et andet Emne vedrørende Grønland. Den 1ste Juni 1902 rejste 4 unge danske Mænd op til Grønland med det Formaal at studere Grønlandernes Liv, indsamle Sagn og Sange der oppe og i det hele skaffe os Oplysning om de kulturelle Forhold i Grønland. Disse 4 unge Mænd vare Forfatteren Mylius-Erichsen, Grev Molkte, stud. mag.

Knud Rasmussen og cand. med. Alfred Berthelsen. Denne sidste vendte hjem i Fjor, men de tre andre ere blevne der oppe, og efter Oplysninger, der ere fremkomne gennem skotske Hvalfangere, lader det jo til, at disse tre danske Mænd der oppe ere i højst betrængte Forhold. Nu behøver jeg ikke at holde nogen gribende Tale for at begrunde, at vi naturligvis maa gøre, hvad vi kunne, for at komme dem til Hjælp; det siger sig selv og trænger slet ikke til, at der anføres noget til Fordel derfor. Men jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, under hvem Adgangen til Grønland hviler, og som har givet disse Mænd Tilladelse til at rejse der op, om han ikke ogsaa har tænkt paa, hvad der kan gøres og bør gøres for at komme dem til Hjælp under deres nuværende beklagelige Forhold.

Efter dette har jeg kun at gøre opmærksom paa, at der paa § 26 er foreslaaet en Bevilling paa 3,000 Kr. til de Herrer Christensen og Lublins Skoleundervisning i tekniske Fag. Det er som en foreløbig Foranstaltning, man gaar til det, og det er tilstrækkeligt begrundet i Skrivelsen.

K. M. Klausen: Jeg vil først tillade mig at gøre en Bemærkning vedrørende vore Handelsskoler. Vi finde paa Finansloven en Sum af 27,000 Kr., som uddeles til „Andre Handelsskoler“, og det er oplyst i Betænkningen, at det er en Mand, som er Bestyrer af en Handelsskole i København, der er sat til at gøre Indstilling angaaende disse 27,000 Kr. Det forekommer mig, at dette Forhold ikke er saa heldigt, som det kunde være. Jeg anser det for at være uheldigt, at en Mand, der selv har en Handelsskole at styre, skal tage Bestemmelse om, hvilke af hans Konkurrenter der skal have Understøttelse, og hvor meget de skulle have, idet det er ham, der gør Indstilling til Ministeren. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke her er et Forhold, der burde forandres.

Af Ændringsforslagslisten vil det ses, at et Ændretal har stillet Forslag om at nedsætte Bevillingerne til de danske Skytteforeninger. Jeg kan herom oplyse, at i Fjor fremkom der fra Skytteforeningerne et Andragende til Regeringen om at faa Bevillingerne til dem forhøjede med ikke mindre end 20,000 Kr. Det satte Ministeren sig imod men foreslog at give dem det halve, altsaa 10,000 Kr. Af disse